

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 54. Schisma Maximiani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. LIV.

Sæculum IV.

A. C. 394.

Schisma Maximiani.

Parmeniano, Donati Successore, defuncto, Donatistæ Primianum in Episcopum Carthaginensem elegerunt; cum postea Maximianus Diaconus a Primiano fuisset condemnatus, & excommunicatus, vicinos Episcopos adiit, & factione contra eum concitata, inter alia accusabat, quod indignos ad suam Communionem reciperet. Seniores ad omnes suæ factionis Episcopos hac de re scripserunt, rogantes, ut prompte convenirent, & Primiani molimina reprimerent. Carthaginem igitur convenere Episcopi quadraginta tres; at Primianus coram eis comparere renuit, nihilque aliud tunc factum, quam quod mandarent, ut liberum ei esset in Concilio alio frequentiore, quod celebraturi erant, se purgare. Porro, ut decreverant, Carbasucii in Provincia Bizacena Episcopi plusquam centum congregati sunt, & Primiano tunc quoque comparere recusante, tanquam multorum criminum convictum condemnarunt; quod Successores Episcopis viventibus constituisset; quod reos, nulla antecedente pœnitentia, ad Communionem recepisset; quod Presbyteros, ut contra Maximianum, aliosque tres Diaconos conjurarent, sollicitasset; quod

*in Pf. 26. n. 20
de gest. cum
Emer. n. 9.*

*Cont. Cresc.
IV. c. 6. 7.*

U u u 4 ejus

Sæculum IV. A. C. 394. ejus jussu Presbyter Fortunatus in cloacam fuerit conjectus, quia agrotos baptizasset; quod Presbytero Demetrio Communionem denegasset, quo eum coegeret, ut filium suum jure filiali exueret; quod Seniores acerbe tractari jussisset, quia, ab ipso Claudianistas ad Communionem admitti, non probarent. His Concilii istius Episcopi subjunxere: *Quod coram nobis noluerit comparere, ut audiretur, quod cum populo, & civilibus ministris Basilicarum portas obstruxerit, ne ingredi possemus; quod Delegatos, a nobis missos, injuriose rejecerit.*

Ob hæc crimina, & aliqua alia, quæ adducunt, quibusdam vero, ut ipsi dicunt, pudoris causa, silentio præteritis, Primianum condemnant, omnesque Episcopos, Clericos, populosque monent, ut ejus communionem devitent; omnibus tamen semestrem concedebant, ut, quid facturi essent, aperirent, nempe a vigesima quarta Junii, qua die hanc sententiam proferebant, usque ad vigesimam quintam Dec. Hæc anno 393. acta creduntur. Episcopi scripserunt hanc condemnationem in Epistola circulari, quam Tractoriam vocabant, manu plurimorum ex ipsis, nempe quinquaginta trium Episcoporum, subscriptam. Primiano hoc modo damnato, & deposito, in ejus locum Maximianum, Episcopum Carthaginensem,

*cont. Cresc.
III. c. 13.*

sem, elegerunt, illum ipsum, quem Primianus damnaverat, Diaconum. Eum duodecim Episcopi ordinarunt, & praesentibus Clericis Carthaginensibus, manus imposuerunt. Primianus videns, plurimos Episcopos Provinciae Proconsularis, Bizacena, & Tripolitanae, adversario suo favere, Episcoporum Mauritaniae, & Numidiae Patrocinio confidebat, multorum praeterea ex aliis Provinciis, qui ipsius partes semper secuti fuerant, nam Clientum numero semper praevaluit; igitur Bagaja in Numidia trecentorum, & decem Episcoporum Concilium convocavit octavo Calendas Maji, Arcadio tertio, & Honorio secundo Consulibus, nempe anno 394. vigesima quarta Aprilis. In hoc Concilio Primiano, cum pro damnato non haberetur, secundo gradu inter Judices considerare licuit. Damnatus est Maximianus, atque Emeritus Episcopus Caesariensis in Mauritania sententiam dictavit in haec verba: *Nobis ex Dei omnipotentis, & Christi ejus voluntate in Civitate Bagaja Concilium agentibus, visum est Spiritui Sancto, qui in nobis est, pacem perpetuam firmare, & sacrilega Schismata rescindere. Et inferius: Maximianus, fidei hostis, veritatis adulter, Ecclesiae, Matris nostrae, inimicus, servus Core, Dathan, & Abiron sententiae nostrae fulmine e sinu pacis dejectus*

Saeculum IV.
A. C. 394.
cont. litt. pet.
I. to. 10. cont.
Cresc. III. 19
53. de unit.
Eccl. c. 3.

III. cont.
Cresc. c. 56.
IV. cont.
Cresc. c. 39. in
Pf. 39. Serm.
2. n. 22.

III. cont.
Cresc. c. 53.
c. 19.

U u s est.

Sæculum IV. est. Eodem stilo composita sunt cœtera.
A. C. 394. Duodecim Episcopos, qui Maximianum
ordinaverant, nominatim, univèrsim ve-
ro omnes Ecclesiæ Carthaginensis Cleri-
cos, qui ejus ordinationi interfuerant,
condemnarunt. Aliis Episcopis, qui ei
manus non imposuerant, octo mensum
spatium concesserunt, quo ad eorum
Communionem redire possent, nempe
usque ad 25. Dec. scirentque, hoc tempore
elapso, non amplius esse recipiendos,
sed semper pro damnatis habendos.

§. LV.

Amicitia S. Augustini, & S. Paulini.

I. Ret. 21. Eodem ferme tempore, quo erat Pres-
byter, S. Augustinus cum S. Paulino,
post hæc Episcopo Nolano, amicitiam
iniit, opera S. Alipii, nuper in Episcopum
Tagastenum, in patria sua, electi. S. A-
lipius ex commoratione Mediolanensi,
dum ibi baptizatus est, nempe anno 387.
S. Paulinum noverat. Comperta Pauli-
ni conversione, eidem circa annum 394
quinque libros S. Augustini contra Mani-
chæos transmisit. Verosimile est,
fuisse libros de moribus Ecclesiæ, de li-
bero Arbitrio, de vera Religione, de utri-
^{*Ap. Aug. ep.*}
^{*24. ep. 25.*} litate Fidei, & duabus Animabus. S. Pau-
linus, gratias agens per Epistolam, simul
a S. Alipio petebat, ut vitæ suæ historiam
sibi conscriberet; huic Epistolæ & aliam
ad-